28/08/2022

Μητροπολίτης Πειραιώς: «Ο Άγιος Φανούριος μας χαρίζει μία ακόμη βεβαιότητα της πίστεως»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ τιμήθηκε η μνήμη του Αγίου Φανούριου στην τοπική μας Εκκλησία και στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Φανουρίου, συμπολιούχου Δραπετσώνας.

Χθες, Σάββατο (27.08.2022) το πρωί, τελέστηκε Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, Ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ.Σεραφείμ και το απόγευμα πραγματοποιήθηκε, μετά τον μεθέορτο Εσπερινό, **η περιφορά της Ιεράς Εικόνος του Αγίου Φανουρίου, στο τέλος της οποίας ο Σεβασμιώτατος αναφερόμενος και πάλι στην θαυματουργική εύρεση της Ιεράς Εικόνος του Αγίου επεσήμανε πως «όταν τιμούμε τους Αγίους, τιμούμε το Χριστό». «Αυτόν βλέπουμε, Αυτόν λατρεύουμε»**.

Η Εικόνα του Αγίου «ήταν το μόνο σέβασμα που σώθηκε από τον κανονιοβολισμό. Ήταν η μόνη εικόνα που βρέθηκε από τον Επίσκοπο Νείλο», συμπλήρωσε ο Σεβασμιώτατος προτρέποντας και παρακαλώντας όλους «να κρατήσουμε ως έναυσμα για την πνευματική μας οικοδομή» τα δύο ιερά σύμβολα που κρατά ο Άγιος στα χέρια του. «Την αναμμένη λαμπάδα και τον Σταυρό του Χριστού. Με αυτά καλούμεθα να πορευόμεθα».

Τονίζοντας πως ο Άγιος κρατάει την αναμμένη λαμπάδα για να φωτίζει τα σκοτάδια της ζωής και της πραγματικότητος, υπογράμμισε: «Καλούμαστε και εμείς από το ένα χέρι να έχουμε το Σταυρό. Αυτόν να σηκώνουμε, με αυτόν να βαδίζουμε. Είναι σύμβολο νίκης και δύναμη και χάρη και Ευλογία» και ταυτόχρονα καλούμαστε «να είναι η ζωή μας αναμμένη λαμπάδα, φως να εκπέμπει η καθημερινότητά μας, οι πράξεις μας, οι σκέψεις μας, οι λόγοι μας».

«Αλλοίμονο εάν η ζωή μας είναι σκοτάδι, εάν η δεν είναι αντίστοιχη με το φως του Χριστού», συμπλήρωσε, επισημαίνοντας πως θα πρέπει να είμαστε «καθρέπτες που θα αντανακλάται στην καθημερινότητα το φως του ουρανού, το φως του Χριστού».

«Πάρτε στα χέρια το Σταυρό, σηκώστε τον με δύναμη και θάρρος. Θα σας τον κρατήσει ο Κύριος». «Είθε η ζωή όλων να γίνεται μία λαμπάδα που θα φωτίζει, θα διασαλπίζει και θα νικάει κάθε σκοτάδι», είπε καταλήγοντας.

Την προηγούμενη ημέρα, κατά τη διάρκεια του πανηγυρικού Εσπερινού, απευθυνόμενος προς τους χιλιάδες προσκυνητές ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε πως «τιμώντας τη μνήμη του Αγίου Φανουρίου, τιμούμε ένα θαύμα το οποίο συνέβη στους σκοτεινούς εκείνους αιώνες της δουλείας της πατρίδος μας και ειδικότερα της Δωδεκανήσου, από τις ορδές των δυτικών Μισσιοναρίων αλλά και των Αγαρηνών Σαρακηνών πειρατών».

Αναφερόμενος στην ανεύρεση της Ιεράς Εικόνος του Αγίου στη Ρόδο, ύστερα από την ανεπιτυχή επίθεση των Σαρακηνών Αγαρηνών πειρατών το 1356, σημείωσε πως στα κατεστραμμένα τείχη εμφανίστηκε μέσα από τη γη μία παλαιοχριστιανική Εκκλησία η οποία διασώζεται έως και σήμερα. «**Μέσα από τα χαλάσματα και τη μεγάλη καταστροφή και τα ερείπια ανευρέθη μία ιερά εικόνα αδιαλώβητη και άφθαρτη» «στην οποία ιστορείτο ένας νεανίας που κρατούσε μία αναμμένη λαμπάδα και ένα Σταυρό»**, πρόσθεσε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως η ενδυμασία του παρέπεμπε στη Ρωμαϊκή εποχή και γύρω από το πρόσωπό του υπήρχαν απεικονίσεις δώδεκα στιγμιοτύπων από τη ζωή του ανδρός. «Δώδεκα σκληρά και βάναυσα και πολυώδυνα μαρτύρια», τόνισε χαρακτηριστικά, προσθέτοντας πως στην ιερά εικόνα υπήρχε και το όνομα του προσώπου αυτού. «***Στην ιερά εικόνα ανεγράφετο το όνομα ‘’Φανούριος’’» και «με αυτό το θαυμαστό τρόπο ο έως τότε άγνωστος Μάρτυρας της Εκκλησίας, ο Φανούριος, ενετάχθη στο Αγιολόγιο της πίστεώς μας και κατέδειξε την αλήθεια του αιωνίου Λόγου του Θεού***».

«Η Εκκλησία κηρύσσει διαχρονικά την αιωνιότητα του ανθρωπίνου προσώπου κατανοούσα και διδάσκουσα ότι άνθρωπος δεν είναι το σώμα μόνο», «αλλά είναι ένα θεόμορφο πρόσωπο στο οποίο ο Δημιουργός δώρισε τα απεικάσματα του εαυτού Του. Δώρισε τον λόγο, το νου και το πνεύμα που ζωοποιεί το σώμα. Έτσι, λοιπόν, άνθρωπος κατά την χριστιανική ανθρωπολογία και οντολογία είναι το συναμφότερον: σώμα και ψυχή που μένουν να ζήσουν αιώνια», είπε σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως αυτή την «θαυμαστή πραγματικότητα που είναι ο άνθρωπος, την κηρύσσει ο Άγιος Φανούριος με τη θαυμαστή ανεύρεση της ιεράς του εικόνας χίλια περίπου χρόνια μετά τη μακαρία του άθληση υπέρ Χριστού».

«Ο Φανούριος ανεσύρθη από τη λήθη των αιώνων, για να καταδείξει ακριβώς την αιωνιότητα του ανθρώπου», τόνισε ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας πως «η ζωή του ανθρώπου είναι η μεταφυσική αναγωγή στην πνευματική διάσταση που ερμηνεύει και τον παρόντα κόσμο» και εξηγώντας παράλληλα πως «ο Θεός έγινε ο άνθρωπος και εισήλθε στον κόσμο για να καταδείξει ακριβώς το αληθινό μέλλον».

«Ο άνθρωπος είναι πλασμένος θεοΰφαντος και έχει τη δυνατότητα, αν το θελήσει, να φθάσει στο καθ’ ομοίωση, να αποκτήσει το ίδιο ήθος με τον Δημιουργό του, να γίνει κατά χάριν Θεός. Αυτό είναι το όραμα του Δημιουργού για εμάς και αυτό το επέτυχε ο Άγιος Φανούριος μένοντας αδούλωτος, εδραίος, αμετακίνητος στην αποκάλυψη του Θεού», σημείωσε στη συνέχεια, αναφέροντας πως «ο Άγιος Φανούριος μας χαρίζει μία ακόμη βεβαιότητα της πίστεως, της Αναστάσεώς μας και του αιωνίου μέλλοντός μας. Ακόμη καταδεικνύει ότι οι πράξεις μας στην κάθε

μετρητή στιγμή της ζωής μας δεν μένουν εδώ και δεν εκμηδενίζονται από την ανθρώπινη λησμοσύνη, αλλά έχουν μια μεταφυσική αναγωγή, ανεβαίνουν μαζί μας και παρουσιάζονται ως ο στέφανος ή ο κριτής της ζωής μας στην αιωνιότητά μας προς την οποία όλοι ανεξαιρέτως πορευόμαστε».

Στην συνέχεια ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε: «Η Εκκλησία κηρύσσει την αληθινή ανθρωπολογία, όχι την οντολογία των σατανικών δυνάμεων που κυβερνούν τον κόσμο μας, όχι την θανατόψυχη ανθρωπολογία που γίνεται ακόμη και έννομο αγαθό». «Ο κάθε άνθρωπος είναι μία αξία ανεπανάληπτη, είναι μία ζώσα εικόνα του Θεού, όσο αμαυρωμένη και κατάστικτη από γεώδη πάθη και αν είναι. Ο κάθε άνθρωπος μπορεί σε κλάσματα δευτερολέπτου να αποβεί αιώνιος, άγιος, χαριτόβρυτος και θαυματουργός, αρκεί να κατανοήσει το μέγεθος της δωρεάς του Θεού σε αυτόν και το αιώνιο μέλλον και την αιώνια προοπτική του και να μην συμπνιγεί στη χοϊκότητά του και στην κουρτίνα της ύλης».

Απευθυνόμενος με το κήρυγμά του στους ανθρώπους της εργατούπολης της Δραπετσώνας «την οποία πότισαν με τον τίμιο ιδρώτα τους φαμελίτες αγνοί, άνθρωποι του τιμίου μόχθου και κόπου, οι οποίοι για όλους μας είναι πρότυπα λεβεντιάς, αξιοπρέπειας, ελευθερίας και πιστότητας» όπως χαρακτηριστικά ανέφερε ο Σεβασμιώτατος, επεσήμανε πως «τιμούμε τον Ιερό Φανούριο, γιατί μας χαρίζει τη δυνατότητα να έχουμε πάντοτε αγωνιστικό φρόνημα». Σημείωσε πως ο κόσμος θα αλλάξει μόνο όταν ο καθένας από εμάς αποφασίσει να αλλάξει πρώτα τον εαυτό του και πως «αν δεν αλλάξει ο καθένας μέσα του και έξω του τις πράξεις, τις σκέψεις, τις διαθέσεις του, τις προθέσεις του, τα διανοήματά του», τότε θα «συνεχίζουμε όλοι στην ίδια πονεμένη και ματωμένη ατραπό».

«Αν δεν μιμηθούμε τον Ιερό Φανούριο στην πίστη, στο μεγαλείο της ζωής που είναι δωρεά του Θεού, εάν δεν συνετιστούμε πνευματικά και οντολογικά, θα ζούμε το δράμα και την αποκαραδοκία της καθημερινότητας που είναι σκληρή και βάναυση, καμωμένη από σκληρούς και βάναυσους ανθρώπους», είπε ολοκληρώνοντας ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «ο κόσμος αλλάζει, όταν η αγάπη γίνει η κοινή ισταμένη αντίληψη μεταξύ των ανθρώπων. Όχι η ψευδής αγάπη που θεωρεί τους άλλους χρηστικά αντικείμενα ηδονοθηρίας, αλλά η γνήσια θυσιαστική αγάπη, την οποία μας χάρισε ο Χριστός επάνω τον Σταυρό του Μαρτυρίου και την οποίαν μιμούνται όλοι οι ανά τους αιώνες Μάρτυρες αυτής της αγάπης χωρίς όρια».

Φωτογραφικό υλικό από τον πανηγυρικό Εσπερινό και από την λιτάνευση της Ιεράς Εικόνος μπορείτε να δείτε εδώ